

Quốc Gia Chủ Nghĩa

PHÓ THÁI GIA

Chúng ta đã xa lìa quê hương 20 năm rồi và đã đến lúc chúng ta cần phải đóng góp một chút gì cho Dân Tộc đang lâm than dưới sự thống trị của Chủ nghĩa Cộng sản. Chọi với Chủ nghĩa Cộng sản, chúng ta nên đưa ra một Chủ-nghĩa khác hơn để cho Dân tộc Việt Nam so sánh và lấy quyết định nên chấp nhận Chủ nghĩa nào thích hợp để đưa Nước Nhà đến Tự Do, Độc Lập, Phú Cường và Hạnh Phúc. Theo thiên ý của tôi, Chủ nghĩa thích hợp cho Việt Nam chúng ta hiện nay là:

QUỐC GIA CHỦ NGHĨA

Bài viết của tôi về Quốc Gia Chủ Nghĩa chỉ tóm tắt, đại cương mà thôi. Tôi dành cho những người Quốc Gia ở trong nước, hay ngoài nước đóng góp để hoàn tất một văn kiện lịch sử có một không hai trên Thế Giới (về quyền sống của người Dân, về tổ chức quân sự, quân dịch hay nghĩa vụ quân sự).

Quốc Gia Chủ Nghĩa do người Việt Nam viết ra để áp dụng lần đầu tiên cho nước Việt Nam không chứa đựng một tư tưởng ngoại lai nào. Người Việt Nam sẽ hãnh diện áp dụng cho nước nhà một Chủ Nghĩa Chánh Trị, chính do người Việt Nam sáng tác, không đi theo Chủ Nghĩa chánh trị của một nước nào trên thế giới.

Trong việc mời người Quốc Gia Việt Nam đóng góp soạn thảo Chủ Nghĩa, ngày 15 tháng 4, 1995, tại Los Angeles, CA, tôi có nhờ sự hỗ trợ của Ủy Ban Vận Động Đoàn Kết Người Việt Quốc Gia mà tôi là thành viên trong Ban Cố Vấn.

A. ĐẠI CƯƠNG:

Tôn Chỉ: "Lấy Trí Nhân thay Cường Bạo"

Cương Lĩnh: "Dùng Đại Nghĩa thắng Hung Tàn"

B. PHÂN NHIỆM:

1. Pháp Chế: Hiến Pháp - Tổ Chức Tòa Án - Dân, Hình Luật.

Phương châm: Thà tha người có tội hơn kết án người vô tội.

2. Nội Vụ: Lãnh Thổ - Hành Chánh - Bưu Cử - An Ninh Xã Hội - Trợ Cấp - Cứu Trợ

3. Y Tế: Bệnh Viện - Chẩn Y Viện - Dược Liệu - Chủng Đậu Miễn Dịch - Nghiên Cứu

4. Giáo Dục: Tổ Chức - Hàn Lâm Viện - Học Đường - Thư Viện - Văn Nghệ - Âm Nhạc - Trường Sở - Nhân Viên Giáo Huấn - Trợ Huấn Cụ.

5. Tài Chánh: Thuế Má - Công Khố - Ngân Sách

6. Thương Mại: Thị Trường - Ngân Hàng - Xí Nghiệp Công Ty - Xuất Nhập Cảnh - Tiêu Thu

7. Sản Xuất: Canh Nông - Ngư Nghiệp - Chăn Nuôi - Đồn Điền - Cơ Xưởng - Công Nghệ - Chế Tạo Công Nhân

8. Công Chánh: Kiềm Lộ - Dẫn, Thoát Thủy - Giao Thông - Vận Tải - Thủy Điện - Tiện ích

9. Thông Tin: Báo Chí - Sách Vở - Xuất Bản - Ấn Loát - Truyền Thanh - Truyền Hình - Điện Thoại

10. Ngoại Giao: Biên Giới - Hiệp Ước - Bang Giao - Ngoại Thương

11. Quốc Phòng: Quân Đội: Thủy, Lục, Không, Quân, Công An - Cảnh Sát - Võ Khí, Quân Cụ, Chế Tạo

12. Du Lịch: Tổ Chức Du Lịch những nơi Lịch Sử và Thắng Cảnh

* * *

Nhân Quyền Trong Nước Việt Nam Quốc Gia Chủ Nghĩa Việt Nam Quốc Gia Tôn Trọng Nhân Quyền

Nhân quyền gồm có:

1. Quyền Sống: - Không ai với tư cách cá nhân, hoặc như danh một quyền lực nào, công hay tư, có quyền tự mình, hoặc nhờ người khác, nô lệ hóa con người, hoặc kết liễu đời sống của con người. Tội tử hình được áp dụng hay không do Quốc Hội biểu quyết.

Nếu Quốc Gia không bị ngoại xâm, Chánh Quyền Quốc Gia không được thi hành thể lệ Quân Dịch hay Nghĩa Vụ Quân Sự.

Thời bình, Quân Đội gồm các người công dân tình nguyện, được Quốc Gia huấn luyện theo cấp bậc, trả lương như công chức và hưởng nhiều quyền lợi do Quốc Hội ấn định. Nhiệm vụ của Quân Đội là bảo vệ lãnh thổ, giữ an ninh, trật tự, cứu trợ nhân dân khi bị thiên tai, hỏa hoạn. Trong nội xứ, Quân Đội không có quyền bắn giết người tại nơi can thiệp mặc dầu do lệnh vi hiến của Chánh Quyền. Chánh Quyền, bất cứ vì lý do gì, không được quyền ra lệnh kết liễu đời sống của Công Dân. Chánh Quyền sở tại phải chịu trách nhiệm nếu xảy ra việc âm thầm, lén lút, thủ tiêu công dân.

2. Quyền Tự Bảo Vệ và Được Ân Xá: - Trừ trường hợp quả tang, hay tự nhận tội, người Công Dân phải được đối xử như người vô tội cho đến khi nào bồi thẩm đoàn kết án.

Khi bị buộc tội, người Công Dân có quyền tự bào chữa hoặc nhờ luật sư bào chữa, và Chánh Quyền phải cấp luật sư miễn phí cho đương sự nếu có yêu cầu. Phương châm của Tòa Án: tha tha người có tội hơn là kết án người vô tội.

Luật Ân Xá và Giảm Án phải có và sẽ được Vị Nguyên Thủ Quốc Gia soạn thảo với sự chấp thuận của Quốc Hội và Tối Cao Pháp Viện.

3. Quyền được thụ hưởng Giáo Huấn: - Tối cấp bậc và tuổi nào do Quốc Hội ấn định người Công Dân phải được Giáo Huấn miễn phí không kỳ thị màu da, sắc tộc, tôn giáo, nam hay nữ, việc làm

của Ông Bà, Cha Mẹ khi trước hoặc hiện tại. Người lớn tuổi mà dốt phải được dạy cho biết đọc và biết viết, miễn phí. Cấp Đại Học hoặc cao hơn phải được tự do không có những kỳ thi kể trên, và không phân biệt tuổi tác.

Quốc Gia phải mở Trường dạy nghề đúng theo sở thích của thanh thiếu niên. Quốc Gia phải xây cất đủ Trường sở, đào tạo và huấn luyện giáo chức đủ cho mọi cấp, cho mọi ngành và khuyến khích học vấn bằng cách cấp học bổng, áp dụng tín chỉ.

4. Quyền Tự Do Tín Ngưỡng: - Người dân có quyền tự do theo và hành Đạo có giáo lý minh bạch. Những tổ chức lợi dụng sự mê tín dị đoan, đồng bóng, không được công nhận là Đạo Giáo.

Đạo Giáo phải được tôn trọng, không lợi dụng công quyền để chia rẽ, đả phá, ngăn cấm hành lễ, tịch thu tài sản.

5. Quyền Tự Tưởng và Phát Biểu Ý Kiến: - Nói hay là viết cả việc phổ biến tư tưởng bằng mọi cách, nếu không kêu gọi nhiều người dùng bạo lực hoặc vũ khí để hành hung, đều được tôn trọng. Biểu tình hoặc làm reo để phát biểu ý kiến nếu có người tổ chức chịu trách nhiệm trật tự và an ninh, phải được Chính Quyền tiếp xúc và không thể bị buộc tội.

Tự do báo chí: Công dân muốn xuất bản Báo hàng ngày hay định kỳ chỉ hành xử đúng theo luật định. Bãi bỏ chế độ kiểm duyệt.

6. Quyền Tự Do Đi Lại: - Người Dân có quyền tự do dời chỗ ở, tự do đi lại trong xứ khỏi phải xin phép hoặc phải khai báo với nhà chức trách.

Xuất ngoại đến các Nước khác phải được cứu xét và cho phép.

Công dân có quyền tự ý bỏ xứ bằng mọi phương tiện tự túc, nếu không muốn sống dưới chế độ hiện tại. Các Công Dân này được liệt kê "Tỵ Nạn Chính Trị" và được tự do trở về nguyên quán, không bị Chánh Quyền hiện tại buộc tội, ngược đãi, trái lại phải được phục hồi quyền Công Dân và trả lại các tài sản.

7. Quyền Hành Nghề: - Người dân có quyền làm mọi nghề để sinh sống, trừ những nghề mà Quốc Hội đã ngăn cấm như mại dâm, buôn đồ lậu thuế, chợ đen, buôn lậu nha phiến, bạch phiến, các loại ma túy, kết băng đảng (mafia), buôn người. Nghiệp

đoàn có khai báo với Chính Quyền phải được phép công khai hoạt động.

Quốc Gia phải khuyến khích và giúp đỡ các nghề có thể đem lại nhiều lợi ích cho người Công Dân và cho Quốc Gia.

8. Quyền Đầu Phiếu: - Người Công Dân đến tuổi trưởng thành bất luận Nam hay Nữ đều có quyền đầu phiếu lựa chọn người đại diện trong các cơ quan Lập Pháp, và Hành Pháp từ hạ tầng đến thượng tầng cơ sở.

Ứng cử viên không phân biệt Nam hay Nữ, có hoàn toàn tự do, không bắt buộc phải có chân trong một đảng phái nào, nhưng phải đến tuổi trưởng thành và có học vấn tối thiểu do Hiến Pháp quy định.

9. Quyền Lập Đảng Chính Trị: - Người Công Dân tuổi trưởng thành có quyền thành lập hoặc gia nhập đảng chính trị khi đã công khai báo với Chánh Quyền địa phương.

10. Quyền Tư Hữu Tài Sản: - Mọi Công Dân đều có quyền tư hữu tài sản gồm có động sản và bất động sản. Bất động sản, không phân biệt số lượng, diện tích và trị giá nhưng phải có sổ đăng bộ hợp pháp.

Việc chuyển nhượng phải được một viên chức của Chánh Quyền lập thủ tục và chứng nhận.

Mọi Công Sản không được chuyển nhượng bất cứ vì lý do gì.

Chương trình Cải Cách Điền Địa phải được một Cơ Quan chuyên môn có đại diện của Địa Chủ và Tá Điền do Quốc Hội ấn định và phê chuẩn kết quả.

Tuyệt đối không có việc đấu tố và mọi truất hữu phải được Quốc Gia bồi thường đúng mức.

11. Quyền Được Cứu Trợ, Trợ Cấp và Hưởng Các Tiện Nghi Công Cộng: - Những công nhân bị tai nạn lao động phải được chủ nhân săn sóc và bồi thường theo luật định. Những người bị tai nạn lưu thông phải được chủ nhân gây ra tai nạn bồi thường theo luật định.

Sau một thiên tai (bão lụt, động, sụp đất, cháy rừng) mất mùa, một hỏa hoạn tại khu đông dân cư, Chánh quyền sở tại phải được ngân quỹ Quốc Hội tài trợ trong việc cứu trợ nạn nhân.

Công dân nghèo được nằm bệnh viện công miễn phí.

Tùy theo khả năng ngân sách, Quốc Hội sẽ biểu quyết việc trợ cấp xã hội cho công dân nghèo, cho gia đình đông con, cho người tật nguyền, cho người thất nghiệp, cho người bị thiên tai.

Chánh phủ Quốc Gia phải nghiên cứu chương trình giải quyết nạn thất nghiệp, nạn vô gia cư, nhà ổ chuột, điện, nước, đường xá lưu thông, cống thoát nước, dẫn thủy nhập điền, bắt cầu trên sông rạch.

Chánh phủ phải thiết lập:

a) Tại mỗi tỉnh lỵ và thành phố: đường đường công trang bị đầy đủ tiện nghi và máy móc tân tiến, trường học các cấp, chung cư, chợ, thư viện, rạp hát, nghĩa trang công cộng, vườn dạo mát, hồ bơi và bãi tắm công cộng, vườn chơi cho trẻ con, vườn thể thao và thể dục, nhiều nhà vệ sinh công cộng, trạm cứu hỏa và cứu cấp tai nạn.

b) Tại mỗi quận lỵ hay phường xã: chẩn y viện, phòng phát thuốc, trường sơ cấp, trường tiểu học, chung cư, chợ, nhà vệ sinh công cộng, trạm cứu hỏa và cứu cấp tai nạn.

12. Quyền Đòi Nợ Quốc Gia - Đứng Theo Tinh Thần Hòa Hợp Hòa Giải Dân Tộc:

a) Các Thương Phế Binh, Cô Nhi Quả Phụ Tử Sĩ, Cựu Chiến Binh, bất luận đã ở vào chiến tuyến nào lúc trước, phải được Quốc Gia hiện tại phục hồi danh dự, không kỳ thị, được hưởng trợ cấp theo luật của Quốc Hội.

b) Các chiến sĩ đã hy sinh, bất luận ở vào chiến tuyến nào lúc trước, phải được Quốc Gia hiện tại phục hồi danh dự, tuyên dương, kính trọng, thờ phượng tại các đền thờ Quốc Gia, Thái Miếu; mồ mả phải được trùng tu xứng đáng. Một ngày Quốc Lễ được dành cho các Chiến Sĩ đã hy sinh vì Tổ Quốc. Tại kinh đô, thành phố và tỉnh lỵ, một Đài Kỷ Niệm phải được xây cất để tuyên dương tinh thần hy sinh của Chiến Sĩ cao cả hơn công nghiệp của bất cứ một nhà Cách Mạng, một Thủ Lãnh, một Chánh Khách, một Nguyên thủ Quốc gia nào đã làm chung vì bình, không hy sinh đời mình cho Tổ Quốc. □

